

Iubirea iartă....

Ina M.

Iubirea iartă și te-mbracă cu-mbrățișări,
Când nu aștepti furtuni și răcolești cărări
Pe care nu demult ați călcat amândoi
Și te întrebi strângând la pieptul tău un sloi:

Cum poți să topești fulgi, indiferențe reci,
Cum poți singur să-ți spui că timpul ți-l petreci
Visând culcat pe patul cu amintiri de zboruri
Ce te-au dus prea departe, spre mări cu creste-n valuri?

Iubirea te îmbracă și-acum cu calde bluze
Îți umezește ochii, nas și deschise buze,
Să nu o dai afară din rubiniul serii
Și să te rogi la crucea din talpa Învierii.

Cum ți-ai legat la gât eșarfa nepăsării
Așa și el va pune pe cap șapca uitării....
Străinilor ce treceți pe stradă, sunteți reci,
Voi căutați iubirii un loc frumos de veci!

Mai bine scuturați din umerii lăsați,
Vă ridicați privirea și vă apropiați
De focul ce mai arde în peșterile-adânci
Din inima iubirii din munții plini de stânci...